

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ
24

YASAMA YILI
3

**(10-49) - SAĞLIK ÇALIŞANLARINA YÖNELİK ARTAN ŞİDDET OLAYLARININ
ARAŞTIRILARAK ALINMASI GEREKEN ÖNLEMLERİN BELİRLENMESİ AMACIYLA
KURULAN MECLİS ARAŞTIRMASI KOMİSYONU**

TUTANAK DERGİSİ

15 Kasım 2012 Perşembe

**(10-49) - SAĞLIK ÇALIŞANLARINA YÖNELİK ARTAN ŞİDDET OLAYLARININ
ARAŞTIRILARAK ALINMASI GEREKEN ÖNLEMLERİN BELİRLENMESİ AMACIYLA
KURULAN MECLİS ARAŞTIRMASI KOMİSYONU**

GÖRÜŞME TUTANAKLARI

15 Kasım 2012 Perşembe

_____0_____

K O N U

	<u>Sayfa</u>
Türk Hemşireler Derneğinin sağlık çalışanlarına yönelik şiddetle ilgili görüşlerinin dinlenmesi	1:21

İ Ç İ N D E K İ L E R

	<u>Sayfa</u>
BİRİNCİ OTURUM	1:21
Prof. Dr. Saadet ÜLKER	1:8, 10, 14, 17, 19:21
Kemalettin AYDIN	Gümüşhane 6:7, 11:13, 15:17
Mehmet Hilal KAPLAN	Kocaeli 7, 13:18
Mustafa BALOĞLU	Konya 7, 11, 13, 15, 18
Ali ÖZ	Mersin 8:10, 12:13
Semiha ÖYÜŞ	Aydın 17
Muzaffer YURTTAŞ	Manisa 17:18
Nurettin DEMİR	Muğla 18:19

Açılma Saati: 12.05
Kapanma Saati: 13.12

BİRİNCİ OTURUM

15 Kasım 2012 Perşembe

Açılma Saati: 12.05

BAŞKAN: Necdet ÜNÜVAR (Adana)

BAŞKAN VEKİLİ: Mustafa BALOĞLU (Konya)

SÖZCÜ: İsmail TAMER (Kayseri)

KÂTİP: İlknur İNCEÖZ (Aksaray)

(Oturum, Sözcü İsmail Tamer tarafından açıldı)

_____0_____

BAŞKAN – Evet, değerli arkadaşlar, sağlıkta şiddeti araştırdığımız komisyon faaliyetlerinde bugüne kadar Sağlık Bakanlığı Müsteşarı başta olmak üzere diğer sivil toplum örgütleri yetkilileriyle gerekli görüşmeleri yaptık. Bugün de Türk Hemşireler Derneği burada konuğumuz. Kendilerine hoş geldiniz diyorum.

Şüphesiz ki sağlıkta şiddetin araştırılmasında özellikle sağlık çalışanlarının temel taşlarından biri olan hemşireliğin pek çok problemleri vardır. Biz de onları dinleme adına değerli Hocamız Profesör Doktor Saadet Ülker Hanımefendi'yi dinlemek için sözü kendisine veriyorum.

Buyurun Hocam.

PROF. DR. SAADET ÜLKER – Çok teşekkür ederim, kendimizi ifade etme zemini hazırladınız, verdiniz bu imkânı. Bunun diğer sunumlarla birlikte değerlendirilerek Türkiye'de her alanda çok yaygın hâle gelmiş olan, derinleşmiş olan şiddete gerçek anlamda, bilimsel anlamda bir çözüm üretmek üzere bir temel oluşturmasını diliyoruz.

Şimdi, Türk Hemşireler Derneğinin Genel Başkanayım ben, iki meslektaşım da Şiddeti Araştırma Komisyonu üyesi. Komisyon Başkanımız bir başka toplantı nedeniyle, Sağlık Bakanlığında, buna katılamadı, ben bu nedenle bu Komisyonun sözcülüğünü yapmak durumundayım.

Ben kırk sekiz yıllık hemşireyim ama geçen sene emekli oldum. Bu Komisyona aynı zamanda kırk yedi yıl -üniversitede öğretim üyesi olduğum için kırk yedi yıl- hemşire olmanın yıllar yılı eksilmeyen ve hatta son yıllarda artan ezikliğini yaşayarak geldim. Savunmacı bir kişilik geliştirdim hayatım boyunca hep savunmak zorunda kaldım bu mesleği ve bir mağdur olarak gelmiş bulunuyorum buraya, gerçek bir mağdur. Ama şunu diyeceksiniz: “Üniversitedeydiniz, akademik unvanlarınız vardı, siz sahanın içinde değildiniz.” Hayır, öyle değil. Eğer bir hemşireyseniz nerede çalışırsanız çalışın hemşire olmak, bu ismi taşımak başlı başına bir mağduriyettir bu ülkede, 2012 yılı itibarıyla da öyledir ne yazık ki.

Şimdi, bunun çözümlemelerini burada derinlemesine yapabilecek zamanın olmadığını, yapılacak zamanın olmadığını biliyorum ayrıca bu yetenekte olmadığımı da biliyorum. Çünkü ben ciddi bir sosyolog değilim, iyi bir psikolog değilim, iyi bir sosyal antropolog değilim ve iyi bir ekonomist değilim. Hemşireliğin yıllar yılı bu sırtında taşıdığı bu yok edilişliğin ardında toplumsal olarak neler yatıyor? Bunları sağlam zeminlerde açıklayacak bir -dediğim gibi- birikime sahip değilim. Böylesine bir birikime sahip olmamak hemen arkasından şunu getiriyor: Demek ki bu kişilerden oluşan -ki metinde de var- şiddeti genel olarak ülkede de hemşirelik özelinde bu şiddeti araştırarak, gerçekten ciddi sosyal bilimciler, ekonomistlerin ve hatta sosyal antropologlardan oluşan bir çalışma grubunun oluşturulması ve biz sağlıkçıların da onlara onların istedikleri doğrultuda veri vermemiz gerekiyor ki böylece çözümleyebilsinler, araştırınsınlar ve biz bunların köklerine inebilelim.

Şimdi ayın 7'sinden itibaren televizyonlarda bu haberi herkes duymuştur -öyle zannediyorum- Çalışma Sosyal Güvenlik Bakanlığının haziran ayında çıkarttığı bir kanunla ilgili olarak bir haber düştü medyaya. "Her apartmana bir hemşire" bazı yerlerde de bu "Her apartmanda kapıcının yanında da bir hemşire" olarak düştü. Şimdi, bu Kanun'un ne demek istediğini ve iyi niyetini çok iyi biliyoruz, eleştirilecek olan tarafları olabilir ama sonuçta "Nerede bir işçi çalıştırılıyorsa orada o işçinin sağlığı güvence altına alınmalıdır." tezinden yaklaşan önemli bir Kanun ve bu nedenle de üçlü bir ekip oluşturuyor: İş yeri hekimi, iş sağlığı uzmanı ve hemşire. Ama medya ısrarla programına halkı aydınlatmak üzere çağırdığı bilirkişileri de dinlerken bile programın sunucuları yani spikerler, haber spikerleri asla söylemlerini bozmuyorlar, hemşire açık, hemşire kapıcıyla çalışacak, hatta halka soruyorlar, FOX TV. Size bunların CD'lerini çıkarttık, verdik, getirdik, bu kanallardaki haberlerin iki tanesini. Halka soruyor, diyor ki: "Apartmanda sizinle hemşire çalışacak." Kapıcı diyor ki: "Beraber mi olacağız?" "Evet" "O zaman iyi, beraber çalışırız." diyor. Şimdi, bir mesleğe bu korkunç bir baskıdır.

BAŞKAN – Bunu şiddet olarak mı değerlendiriyorsunuz Hocam?

PROF. DR. SAADET ÜLKER – Evet, çok ciddi bir şiddettir.

Şimdi, şiddetin çok tanımları var, bir şeyin çok tanımının olması demek, demek ki tanımlamak istediği bütünü bütünüyle kapsayıcı bir tanıma ulaşamıyorlar. Bu kadar çok tanım çeşidi olduğuna göre... Ama biz bu kadar çok tanım içerisinden bir tanesini buraya seçtik, tanımlamak istediği bütünü bütünüyle kavramış olmasa da o da şiddetin fiziksel olarak yönelebileceği, psikolojik olarak, efendim, sosyal ve ekonomik olarak yönelebileceği üzerinedir. Dünya Sağlık Örgütünün hâlâ geçerli olan -aslında değişmiş olan- ama hâlâ geçerliymiş gibi kabul edilen sağlık tanımı da böyledir. "Psikolojik yönden, sosyal ve ekonomik yönden tam iyilik hâlinde olmak." Bu tanım çok tartışmalı çünkü tam iyilik hâli olması söz konusu değil. Üretken olabilmek konumunda olabilmektir asıl önemli olan, iyilik hâli de bu hâldir özünde ama Dünya Sağlık Örgütünün sağlık tanımındaki öğeleri, bileşenleri içeren bu tanımı bütünü kapsamasa da benimsiyoruz ve böylece bunu benimsemekle şunu demiş oluyoruz: Biz eğer bir fiziki şiddet varsa ortada sosyal şiddet olabiliyorsa ekonomik şiddet olabiliyorsa

demek ki sosyal alanda bir sorun var, efendim, ekonomik alanda bir sorun var ki bunlar fiziksel alana da psikolojik alana da yansıyor. Bunlar birbirlerini belirleyebiliyorlar.

Bu nedenle sunumumuzun -eğer biraz dikkatli okunacak olursa- iki bölümden ibaret olduğunu göreceksiniz.

Bunlardan bir tanesi, genel olarak şiddete Türk Hemşireler Derneğinin yaklaşımıdır ve bu genel yaklaşımdaki önerisi de -konuşmamın başında ifade ettiğim- ciddi bir komisyonun, bir araştırma heyetinin, grubunun oluşturulması Türkiye’de şiddetin genel olarak araştırılmasıdır. Bunun kaynakları nedir? Ekonomik bağlamda, sosyal bağlamda bunun kaynakları nedir? Buna bakmak gerekiyor.

Türk Hemşireler Derneği çok sevilen bir slogana eleştiri getirmektedir. Bu da “Şiddete sıfır tolerans.” Şiddete sıfır tolerans gibi bir slogan, bir deyiş bizi şiddet içermektedir. Ama bu sloganı eğer şöyle okursak: Sıfır tolerans demek, ekonomik bağlamda sorunları çözüyorum ve halkın bu alandaki huzursuzluğunu ve dolayısıyla çalışanların huzursuzluğunu gideriyorum, sosyal anlamdaki sorunları, töre cinayetlerinden başlayarak geniş anlamdaki, bağlamdaki sorunları çözüyorum... O zaman eğer bunları çözmeye dönük bir politikayı içeren bir yaklaşım olursa ülkede şiddete sıfır toleranstan söz edilebilir. Aksi takdirde sağlık alanında şiddete sıfır toleransın -hastanenin yarısına ordu da konsa- çözüleceğine inanmıyor Türk Hemşireler Derneği.

İnsanları bilgilendirerek, güler yüzlü olmanın yöntemleri öğretilerek, efendim, kameralar konularak, birtakım koruyucuları sağa sola yerleştirerek hiçbir şekilde buna çözüm geleceğine inanmıyoruz. Bu nedenle birinci kısmı, hemen hemen bir buçuk sayfaya yakın olan kısım genel kısmı vermektedir ve bu genel kısım için genel öneriyi ifade etmektedir.

Şimdi tabii genelde bakıyoruz bir de bizim özelde bütün bu sıkıntılar içerisinde yaşadığımız doğrudan doğruya hemşire olarak yaşadığımız çok ciddi sorunlar var ama tabii bunlar da genel bağlamdan soyutlanarak ele alınmamalıdır. Alınırsa bir şey ifade etmiyor. O zaman bu geneli daima zihninizde bulundurarak ikinci kısmı ifade ediyoruz.

Şimdi, ikinci kısımda bir bakıyorsunuz, meslek içinden çok ciddi birbirine karşı şiddet var, yıldırma var, dün Komisyonumuzun dinlediğini öğrendiğimiz. Bu yıldırmanın nedenleri içerisinde hemşirelik camiasına bakıldığında muhtelif eğitim biçimlerinden gelmiş insan gücü var. İlkokulu bitirmiş, 1992 Dünya Ulusal Sağlık Kongresini takiben oluşturulan ulusal sağlık politikası kapsamında bir gecede meslek lisesi mezunu yapılmış hemşire yardımcıları var, bunlar ilkokul mezunu. Bunların sahada çok fazla olduğunu zannetmiyoruz ama hemşirelik uzun dönem pratiğini bu insanlarla yaptı hemşire olarak. Hatta yardımcıyken de hemşirelik yapıyorlardı. Daha sonra mesela Sağlık Bakanlığı lise mezunlarına meslek edindirme programı LİMME programı çerçevesinde işsiz, bir yere girememiş lise mezunlarını aldığı altı aylık eğitimle hemşire yapmaya karar verdi. Biraz itiraz edildi bu on iki aya çıkartıldı, biraz itiraz edilince on sekiz aya çıkartıldı ve bunlar dışarıdan sağlık müdürlüklerine giderek, bazı yerlere gönderilerek önemli bir kısmı buradan az sayıda hemşire olarak -az sayıda çıktı- başka

meslek lisesinin programlarından daha fazla sayıda çıkmış olmakla beraber buralardan da hemşireler çıktılar.

Efendim, daha sonra meslek lisesi düzeyde, tabii, cumhuriyetin erken dönemleri nedeniyle anlaşılabilir, doğrudur, ortaokul mezunları hemşirelik eğitiminden geçirildiler. Bir dönem üç yıl daha sonra dört yıl ve yaş sınırlaması yirmi beşi girmek için. Ama çoğu ortaokul mezunu olarak on dört ya da on beş yaşlarında bu mesleğe girdiler. Çoğu da on yedi, on sekizi tamamlamadan yani çocuk döneminde hemşire oldular. Türkiye’de hemşire potansiyeli bu çocukların, çocuk meslektaşlarımızın oluşturduğu... Onlardan gelen hizmetle yürütüldü ve imaj da Türkiye’de bu kitle üzerinden oluştu. Biz şimdi, Türkiye’de hemşire denildiği zaman 2012 itibarıyla kapıcıyla bir tutulan hemşirenin arkasında, değişmeyen, kırılmayan bu imajın arkasında bu zayıflatılmış, kullanılmış, şiddete uğramış çocukları görüyoruz Türk Hemşireler Derneği olarak. Bu nedenle yıllardır savunduğumuz ama bir türlü yargıya verdiğimiz, kazandığımız sonra tekrar yargıya verdiğimiz tekrar kazandığımız bir dava vardır. “Meslek liselileri olmamalıdır, çocuklara bu ağır meslek öğretilmemelidir, çocuklar bu ağır mesleği yapmamalıdır çünkü burada hizmet verilen obje insandır çocuktan yetişkine kadar, çocuklar bunu kavrayamazlar.” düşüncesindeydik. En sonunda dosyalarınıza “Hemşire gibi bakmak, çalışmak, korumak, savunmak için çok ergen.” dediğimiz bir metni psikiyatristlerle çalışarak karşılıklı biz mesleği anlattık, onlar bu adolesan dönemini, çocuk ergen dönemini incelediler ve bu metni çıkarttık; okunmasını ve değerlendirilmesini çok arzu ediyoruz.

Ne oldu arkasından? Çeşitliliğe bakınız, bu sırada lise mezunları var, üniversite sınavlarıyla giriyorlar, dört yıl okuyorlar aynı kanun hepsini hemşire ve aynı yetkilerle çalıştırıyor. Bu bir süre sonra bu sefer meslek lisesi meslektaşlarımıza kısa yoldan, en kolay yoldan eğitim usulü önlerine kondu. Meslektaşlarımızın mesleklerinde ilerlemeyi istemeleri en doğal haklarıdır. En mahrum olduğu alan da budur. Bunu Türk Hemşireler Derneği bilmektedir ama eğitimin, uzaktan eğitimle iki ay içerisinde oluşturulmuş niteliği tartışma bile götüremeyecek denli zayıf eğitimlerle birden ön lisans ve daha sonra lisans almaları kitlede çok büyük anlaşmazlıklara hatta düşmanlıklara yol açtı. Lisans mezunları normal üniversitede okuyanlar “Emeğimiz nedir? Biz niçin varız?” dedi. Öbürleri de onlar “Bizim hakkımız.” dediler. Hak anlayışı, kavrayışı, nitelik kavrayışı içerisinde böylece parçalanmış, birbirine düşmanlaşmış bir kitle oluştu. Şimdi, bu kitlenin sıkıntısını çok yaşıyoruz ve şu anda ikinci defa beş yıl meslek liselerinin açılması kararı alındı ve bir anda Millî Eğitim Bakanlığına bağlı... 2006’da Millî Eğitim Bakanlığına devredilmişti meslek liseleri. Millî Eğitim Bakanlığı şimdi, birdenbire 339’a çıkarttı yani 1990’lardaki durumu yaşıyoruz. Her köye bir meslek lisesi durumu 2012’de 339 tane meslek lisesi yetmedi, Sağlık Bakanımızın ısrarla “Türkiye’de hemşire açığı var, bu nedenle meslek liseleri olmalıdır.” Artık çok kolay yerleşiyor bunlar zihinlere. Nedenlerine inilmediği zaman ve birdenbire parası olanlar piyasada bu sefer özel sağlık meslek liseleri açtılar. En düşüğü 7 bin liradan yılda ve üç güvenceyle: KPSS’yi kazanıp yükseğini okuyacaksınız uzaktan eğitimle yani ekrandan; efendim, iş garantisi var bir de YÖK sınavını kazanabileceksiniz üste okumak için, YÖK garanti veriyor size.

Şimdi, bu çok ciddi meslek içi şiddetin... Yaşıyoruz, biz bunu yaşıyoruz, hemşire olarak yaşıyoruz, Türk Hemşireler Derneği. Gün geçmiyor, her gün neredeyse yığınlarla...

BAŞKAN – Burada bir hesaplama yapayım: Sizin bu söylemiş olduğunuz özel meslek liselerinden sayılarının artması -ifade etmiş olduğunuz gibi- bu meslek içerisindeki huzursuzlukların şiddete nasıl yansıdığını da ifade eder misiniz Hocam? Burada bu biraz kafama takıldı. Sonra soracaktım ama sizi geçmeme adına soruyorum.

Buyurun.

PROF. DR. SAADET ÜLKER – Şimdi, bizim temel tezimiz: Çocuk yaşta hemşire yetiştirmek bu alanda çocukların -metin okunduğu zaman görülecek- adolesan dönemde daha kişiliğinin oluşmaya başladığı dönemde içinde bulundurulduğu sistemde kişiliğinin nasıl yönlendirildiği, baskılandığı üzerinedir. Şimdi, bu korunmakla yetmiyor Millî Eğitim Bakanlığında sayısı artırılmakla bir de ayrıca sermaye sahiplerine ek sermaye edinmeleri için de iyi bir alan oluşturuyor. Orada meslek lisesi düzeyinde yetiştirilmiş olmasını eleştiriyoruz ama ayrıca da bir konuya da dikkat çekiyoruz: Birçoğu da öğretmen, ulaşabildiklerimiz, Türkiye'deki bütün sayıyı bilmiyoruz tabii, birçoğu da öğretmen, mesela Dikmen'de bir tane var Bahar, ilk gördüğümüz bizim Ankara'da.

Şimdi, ikinci bölüm: Sağlık sistemi içerisinde ciddi bir şiddete uğruyor hemşirelik. Bir kere şu çok iyi biliniyor ki hemşirelik tabii ki meslek lisesi düzeyde kendi mesleğini anlama ki anlayacak şekilde de bir eğitim yok, Hemşirelik Kanunu zaten bunu söylüyor. Doktor ne derse yapacak, insan gücü yetiştiren bir meslek bu. Değişmemiş olan yani 2007'e kadar geçerli olan Hemşirelik Kanunu'na dikkatli bakılırsa ne denirse onu yapmak üzere var edilmiş insan gücüdür çocuk yaşta ama 1960'lı yıllardan itibaren sayıları giderek artmaya başlayan hemşirelik eğitimi, hemşirelik ve bu anlayışta değildir. Hemşirelik farklı bir meslektir. Denilenleri yapmak üzerine değil, denilenleri zihinsel süzgeçten geçirmek ve ekibin içerisinde aktif, analitik zekâya sahip, denilenleri yaparken yapılanın hesabını verebilecek, açıklayabilecek, yaptığının, yapmadığının hesabını verebilecek konumda insan gücü olmalıdır. İnsan hayatının yani bakım almaya gelmiş, iyileşmek üzere gelmiş ya da yaşamının son döneminde ya da sağlığı korunmak üzere karşı karşıya olduğu birey karşısındaki sorumluluğu bu nitelikte olmak durumundadır. Bunun üzerine oluşmuştur üniversitelerdeki eğitimin içeriği, bunun üzerine AB direktifine uyum yapılmıştır, YÖK bunun üzerine yönetmeliğini çıkartmıştır, HUÇEP denilen temel eğitim bunun üzerine oluşmuştur, bütün bunlar varken hâlâ hemşirelik sistemde kendini yönetemez...

Size hemen küçük bir anekdot anlatacağım. Çok yakın bir zamanda bir meseleyle ilgili görüşüyorduk, bir ilimizin belediye başkanı ama daha sonra milletvekili olmuş, il ile ilgili özel bir şeyi görüşürken Mediste de gündeme getirmeleri söz konusuydu, bana şu teminatı verdi: "Siz hiç merak etmeyin, biz Medisteki hekim arkadaşlarımızla konuyu derinlemesine görüşüyoruz." Ben hemşireyim. "Ben" derken lütfen ben Saadet Ülker olarak algılamayınız, bütün hemşirelik adına söylüyorum: Artık, kendi meselelerini anlatabilecek, sorunlarını dile getirebilecek, ne olur ne olmazı ortaya koyabilecek

olgunluğa erişmiş insanlar ama geniş bir kesim daha çok sorunlarını, var oluşunu küçük yaşamın içerisinde kendisine değen problemler etrafında görmeye ve açıklamaya çalışıyor. Örneğin, niçin ben başhemşire olmadım? Efendim, kanun hükmünde kararnameyle başhemşirelik kaldırıldı bakım hizmetleri genel müdürlüğü oldu. Şimdi hemşirelik dünyasının en büyük sorunu “Ben başhemşireydim, beni niçin seçmediler onu seçtiler?” üzerinden gidiyor işler. Evet, şimdi ve muhtelif biçimde medya, hemşireliğin yok edilişi... Mesela, hemşirelik bakım hizmetlerinin kanun hükmünde kararnameden çıkartılmış olmasını biz anlayabilmiş değiliz, gelişmiş dünyada, görüştüğümüz meslektaşlarımız da anlayabilmiş değiller. Hemşirelik bakımı diye bir şey vardır evet, zayıftır, geliştirilmesi gerekir, yöneticiler zayıftır geliştirilmeleri gerekir ama bu yapının yok edildiğini görüyoruz. Bakın bu bir şiddettir meslek için, yok sayıyorsunuz.

Ondan sonra hemşireler ciddi bir şekilde sendika baskısı altındadır. Bu muhtelif yerlerde, platformlarda gündeme geliyor, burada da getirmekten hiçbir sakınca duymuyoruz çünkü her gün bize sendika değil buna -çok samimiyetle söylüyorum- bir faktör daha ilave oldu -ben THD adına konuşuyorsam bana gelenleri sizinle paylaşmak durumundayım- tarikat da girmeye başladı içine, sadece sendika üyesi olmak da değil, tarikat üyesi olmanız gerekiyor hemşirelikte var olan sınırlı pozisyonlara atanabilmek için, sayisal olarak diyelim.

BAŞKAN – Hocam, şimdi burada bunu dediniz ama bu tarikat olayı biraz önemlidir yani burada hem kayıtlara girmesi açısından söylüyorum, bunu söylerken somut...

PROF. DR. SAADET ÜLKER – Bunu telefon görüşme...

BAŞKAN - ...şeyler ortaya koymanız lazım yani bu böyle havada kalacak bir şey olamaz yani. Bu “tarikat” önemli bir şey söylüyorsunuz.

PROF. DR. SAADET ÜLKER – O zaman bunu bize söyleyen arkadaşlarımıza bize yazmalarını söyleyelim, size iletelim.

BAŞKAN – Tabii yani burada söylüyorsanız arkasında duracaksınız. Belgeleriyle ortaya koymanız lazım Hocam.

KEMALETİN AYDIN (Gümüşhane) – Kamu idare yapısı içerisinde söylediğiniz cümlelerin yeri yok, onun için buranın tutanaklardan silinmesini talep ediyorum.

BAŞKAN – Bence de. Evet

KEMALETİN AYDIN (Gümüşhane) – Kamu idaresinde böyle bir metot olmadığı için söylenen şey mahalli bir dildir. Kayıtlardan silinmesini talep ediyorum Başkanım.

BAŞKAN – Tamam.

KEMALETİN AYDIN (Gümüşhane) – Gerekirse oylamaya sunun.

BAŞKAN – Kayıtlara geçtiğini oylayalım, bunu...

KEMALETİN AYDIN (Gümüşhane) – Oylayın ve silin.

BAŞKAN – Bu tarikat üyelerinin hemşirecilikte ön plana çıkmasıyla ilgili Değerli -sunumu yapan- Hocamızın “tarikat üyesi” sözlerinin kayıtlardan silmemizi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler...

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Efendim, söz alayım, özür diliyorum...

KEMALETİN AYDIN (Gümüşhane) – Kabul edilmiştir.

BAŞKAN – Kabul ettik.

Siz buyurun Hocam, Kaplan Hocam’a söz vereyim.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Hayır, bu konuda şimdi, değerli -sunumu yapan- arkadaşların fikirlerine katılırsınız katılmazsınız, bunu isteme hakkımız var, belgelendirmeli. Toplumu, kamuoyunu zan altında bırakacak söylem ve davranışlardan uzak kalmalı, hemfikirim. Ama ancak bunun tutanaklardan çıkması çok doğru değil. Tutanaklarda kalmasını istiyorum ama belgelendirilmesi taraftarıyım.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sizin bu şeyiniz de kayıtlara geçti.

Buyurun Kemalettin Bey.

KEMALETİN AYDIN (Gümüşhane) – Türkiye kamu idare yönetiminde olmayan bir şeyin belgelendirilmesini nasıl Türkiye Büyük Millet Meclisi ister?

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Cevap vereyim.

Eğer birisi gelip de size telefon görüşmelerinde birinin kademesinin yükselmesi noktasında bunları belgelerse bunun kademedeyi almasının önemi var mı?

KEMALETİN AYDIN (Gümüşhane) – Türkiye Cumhuriyeti kamu idare yapısı içerisinde olmayan bir kuruluşun belgelendirilmesini istemek Türkiye Büyük Millet Meclisi salonlarında doğru mu?

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Neticesinde ne fark edecek?

KEMALETİN AYDIN (Gümüşhane) – Öyle bir şey yok.

BAŞKAN – Arkadaşlar, bence değerli hocamız böyle bir şeyi duyduğunu ifade ediyor. Duymasıyla birlikte de birilerinin gelip buna söylemesi, bir belge değildir bu. Böyle bir belgeyi biz zaten kabul edemeyiz yani, öyle bir olayda. Ben orayı hocamızın devam etmesini istiyorum, konuşuruz yine.

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Onu ayrıca konuşalım.

BAŞKAN – Tamam.

PROF. DR. SAADET ÜLKER – Zaten, efendim, ben de hatta, “Son dönemde bunu duyduk.” diye ifade ettim yani duyduğumu paylaşmakta fayda gördüm.

BAŞKAN – Ama Hocam... Sizin, bak, önemli bir sunumu önemli bir komisyonda konuşuyorsunuz. Yani mesnetsiz, altını dolduramadığınız şeyleri lütfen burada ifade etmeyin efendim.

PROF. DR. SAADET ÜLKER – Peki.

Şimdi, bu, muhtelif alanlarda uğradığımız yığınlarla, şiddete örnek olabilecek örneklerden size bazı meslektaşlarımızın bize yazdığı, kimisinin bir kişinin adını vermekten sakınca görmediği, öbürleri: “Adımı silerseniz iyi olur çünkü bir huzursuzluk yaşayabilirim.” dediği birkaç tane de bilgisayar çıktısı aldık, onu da buraya ilave ettim. Bizim, asıl, burada, bu Komisyonla ulaştırmak istediğimiz... Çünkü Komisyon şiddeti dinlerken, birçok aynı şeyleri duydu yani ne oluyor şiddet bağlamında. Bu, şu metnin dikkate alınmasıdır.

Evet, çok teşekkür ederim, bu kadardı.

BAŞKAN – Değerli Hocamıza teşekkür ediyoruz sunumlarından dolayı.

Bu, aynı zamanda “mobbing”le ilgili bir şey gördük Hocam, bu da sizin örnekleriniz miydi acaba?

PROF. DR. SAADET ÜLKER – Evet.

BAŞKAN – “Hemşirelerin mobbing çilesi” bir şeyiniz var, bu konuyla ilgili de bahsedecek misiniz? Yoksa, şiddette...

PROF. DR. SAADET ÜLKER – Efendim, onun içerisinde “mobbing” diye yıldırma anlamıyla...

BAŞKAN – İfade etmiş oldunuz.

PROF. DR. SAADET ÜLKER – Evet evet.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyorum.

Söz almak isteyen arkadaşlar?

Ali Bey buyurun.

ALİ ÖZ (Mersin) – Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Ali Bey, çok özür diliyorum.

Biraz önceki bu, oylamayla ilgili bir ifadeyi tekrar burada belirtmek istiyorum. Şimdi, normalde bizim sistemimizde böyle bir oylamanın, böyle bir şeyin yeri yok ama biz arkadaşlarımızın tepkiyi ortaya koyması adına söylenen bir şeydir, bunu da hemen ifade edeyim, size söz vereyim.

Buyurun efendim.

ALİ ÖZ (Mersin) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Önce, konuşmacıların yapmış olduğu sunumdan dolayı kendilerine de teşekkür ediyorum.

Değerli arkadaşlar, yani, bu Komisyona başladığımız günden itibaren benim hoşuma gitmeyen ve benimsemediğim bir tarz var. Hoşumuza gitmeyen bir şey duyduğumuz zaman şiddetle “Öyle mi oluyor, böyle mi oluyor?”... Gerçekten, hem sistemin hem de şiddet konusunda sahada yapmış olduğumuz araştırmalar veya bize gelen ifadeler de değerli konuşmacılara benzer vasıfta. Yani şu gerçeği hiç kimse göz ardı edemez: Yani Türkiye’de bugün, kurumların iç yapısıyla oynarken şiddetin, kurum içerisinde bir yandaş tutum tarzı benimsenmiş olması gerçeğini lütfen göz ardı etmeyin. Bunu ben geçende de söylediğimde karşı ifadeniz şu oldu: “Geçmiş dönemlerde de...” Ya, geçmiş

dönemlerde, biz olmadığımızı iddia etmiyoruz ki. Geçmiş dönemlerde olduysa bu, bugün de illa ki olacağı ve bunun böyle olacağı anlamına gelmiyor.

Son Kamu Hastaneleri Birliği yapılanması içerisinde özellikle hemşirelik mesleğine gerçekten çok büyük bir haksızlık yapıldığını, kendi gitmiş olduğum, seçim bölgem olan ilçelerde de hemşirelik bakımıyla ilgili yetersiz bilgiye sahip olan insanların dört yıllık üniversite mezunu veya lisans mezunu diye oralara atanmış olduğunu, onların servis sorunlarını seçerken hangi yetiye, hangi bilgiye, o hemşireyi nasıl değerlendireceğine dair elinde yeterli veri ve bulgu olmadan oralara yerleştireceklerini biliyoruz. Bu, düpedüz kurum içerisinde siyasal bir yapılanmadır. İster kabul etmeyin ister kabul edin, biz bunları ifade etmek, söylemek zorundayız. Bu düzenleme, bu yapılanma bu şekliyle memleketin hayrına olmayacaktır, bizim endişemiz bu.

Ben şunu çok iyi biliyorum, yaşadığım, çalıştığım hastanede: Gelmiş göreve bir başhekim, daha ilk gün -Yani yalan söylemiyoruz ki, "Yalan söylüyor." diyorsanız illa, şahsı da zora sokarak delil diyelim, buraya çağıralım, getirelim- "Siz filan sendikanın üyesisiniz, eğer hâlâ orada olmaya devam ederseniz servis sorumluluğunu bırakmak durumundasınız. Bırakınız o sendikanızı, geçin Memur-Sen'e, devam edin görevinize. Geçmiyorsanız bırakın." Ya, bu doğru arkadaşlar, bir kulak verin, Allah rızası için söylüyorum. Yani bu kadar olmaz yani. Nereye varmaya çalışıyoruz? Liyakat yok, ehliyet yok, bunlar tamamen, önemsenmeyen değerler. Yani bu değerlere sizin gerçekten sahip çıkmanız, inanın, sizleri yüceltir, büyütür, millet de sizden bunu bekliyor.

Yani illaki, bizim söylediğimize "Yok canım, yapmıyoruz, eskiden yapılıyordu." diye cevap vermeniz durumu kurtarmaz. Bu, olan şeyler, keşke olmasa. Yoksa biz sağlık alanında, her defasında söylüyoruz: Türkiye'de bugün altyapı eksikliğinin, hekime ulaşmanın kolaylığının, ilaca erişmenin kolaylığının önünün açılmış olması, binaların çok iyi yapılmış olması, hastane hizmetlerinin -tartışmalı olmakla beraber- çok üst düzeye ulaşmış olması düne göre daha mı iyi? Evet daha iyi. Yani birtakım şeyler başarıldı, inkâr etmiyoruz ki. İnsana o zaman "Kör müsün, duymuyor musun, vicdanın hiç mi yok?" derler. Ben bunları kabul ediyorum yani sağlık alanında iyi şeylerin yapıldığını ama lütfen iyi gitmeyen, benimsemediğimiz veya söylediğimizde sizlerin de yararına olacağınız şeylere lütfen kulak verin ya, "Bu nedir, ne diyor bu adamlar?" diye. Yani bizde uzaydan gelmedik, bu ülkenin ferdiyiz biz de. Hem meslek olarak hem halkın içerisinde seçilmiş, gelmiş insanlar olarak sahada gördüğümüz sıkıntıları sizinle paylaşıyoruz ama bir türlü, ne hikmetse, herhâlde demokrasi bu olsa gerek, sayısal çoğunluk eşittir "Bizim dediğimiz doğru." ama bu mantık doğru bir yere götürmez bizi. Onun için ben, tabii ki hemşirelere uygulanan şiddet konusunda da özellikle -Hocam çok güzel bazı şeyleri ifade ettiniz, ağızınıza, dilinize sağlık- çocukluk yaşından itibaren bu mesleğe girmiş olmak, adolesan yetişkinlik döneminde, kendi kişiliğini bulamadan baskı altına tutulmak...

Hemşirelik mesleği algı olarak, gerçekten, hekimin dediğini yerine getiren bir insan modeli dışında farklı algılanmaması, pratik ve analitik zekadan olmuş olmasına rağmen kullanma fırsatı bulamayışı, onlarda o bile, bir, kendi kendine baskı unsuru oluşturuyor ama tabii ki bu demek değildir ki

hemşirelerimiz hakikaten, hepsi dört dörtlük görevini yerine getiriyor, dolayısıyla hiç tartışılmaz, onların her yaptığı doğrudur. Bunun da çok kötü örnekleri var. Yani hemşirelerin içerisinde de gerek ortaokul döneminden itibaren hemşireliğe başlamış gerekse üniversite mezunu olduktan sonra hemşirelik mesleğine girmiş olanların da hastaya bakım, hastaya yardım, hastayla olan münasebet noktasında yetersiz, iletişimsiz ve insanı hakikaten irite eden, tedirgin eden insanlar da var. Yani hepsini aynı kalıpta değerlendirmek de doğru değil ama tabii ki, yani burada...

BAŞKAN – Sayın Öz, araya giriyorum, bu, üniversite mezunu hemşireler, çocuk yaşta... Çok kalmadı zaten...

ALİ ÖZ (Mersin) – Evet, azaldı artık.

BAŞKAN – ...eskiden vardı ortaokuldan falan. Yani şu anda onları, çok dile getirmek de... Tabii ki dinleyeceğiz...

ALİ ÖZ (Mersin) – Ama mesleğin içerisinde hâlâ var yalnız Başkanım.

BAŞKAN – Ama size şunu sormak istiyorum hemen, anti parantez: Mezun olan bir sürü üniversite mezunları var, yani aslında ideal yöntem de budur diye düşünüyoruz.

Öyle değil mi Hocam? Sizin, yani erişkin yaşta olması...

PROF. DR. SAADET ÜLKER – Erişkin yaşlarda olması gerekir üniversiteye girmek için.

BAŞKAN – Acaba bu, dediğiniz belli bir oran var mı? Yani büyük bir oran üniversite mezunları, hastaya kötü yaklaşımıyla ilgili, ifade ettiğiniz gibi, çok daha mı fazla ki bunu ifade ettiniz.

ALİ ÖZ (Mersin) – Oransal olarak elimde bir verim yok ama bildiğim bir şey var ki yani burada gerek hekime uygulanan şiddet gerek hemşireye gerek sağlık çalışanına uygulanan şiddeti tek taraflı değerlendirmek lazım. Yani tek burada, hizmeti verenin de merkezde olduğu, zaman zaman onlardan kaynaklanan şiddet makul görünsün veya asla bunun yolu ve yöntemi... Şiddete başvurusun diye söylemiyorum ama karşınızda bir de gerçek realite var. Realite ne? Adamın psikolojisi bozuk, hasta bir hâliyle gelmiş, oradan bir şeyler alma talebi içerisinde, oradan büyük bir beklenti arzusu içerisinde çok farklı bir konjonktürel ve beklentisel anlamda şeye sokulmuş. Yani ben oraya gittiğimde, hemen, kapıdan gireceğim, güler yüzlü bir insanla karşılaşacağım. Bunların tersi gördüğü zaman -hakkı mı, hakkı değil ama- şiddete müracaat ediyor insanlar. Dolayısıyla bunun rakamsal olarak şu mezunlarda şu kadar, şunlarda şu kadar değil ama meslek içerisinde hakikaten bir farklılaşma, kendi aralarında husumet, servislerde çalışan, polikliniklerde çalışan hemşirelerin bile yılları, görüşleri, mezuniyetleri gerçekten kurum içi “mobbing” de şiddette de etkili bir unsur olduğuna inanıyorum ve bunu yaşadım ve gördüm, yani bilerek söylüyorum bunu da.

Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Öz. Yalnız, sizin konuşmalarınızın başında “Kabul etmiyorsunuz” fikrinize katılmıyorum çünkü burada herkes her şeyi söylüyor. Oradaki söyleyen arkadaşlar... Katılmayanların da bir fikridir diye algılamak lazım. Burada çünkü yani burası...

ALİ ÖZ (Mersin) –Mutlaka, mutlaka...

BAŞKAN – Evet, o açıdan değerlendirmek lazım Sayın Öz, yoksa herkesin fikrine saygılı olduğumuzu ifade etmek istiyoruz çünkü burası bir araştırma komisyonu, bu Komisyonda herkes her şeyi söyleyecek, biz sonuçta doğru olanı yapmaya çalışacağız. Doğru teşhis edip doğru tedaviye gitmemiz -başından beri söylüyoruz- en önemli şeydir diye düşünüyorum.

Evet, Değerli Başkan Yardımcım buyurun.

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Ben de Ali Bey’e katılmıyorum. Bu herhâlde on birinci toplantımız eğer tutanaklara bakacak olursak. Yani muhalefet partisini temsil eden arkadaşların bu arada iktidar partisini temsil eden arkadaşların belki 2 katı, 3 katı daha söz aldığını, her türlü aksaklığı dile getirdiğini burada görüyoruz, buna hepimiz şahidiz ve yani sadece itiraz noktalarını açıklamaktan başka herhangi bir karşı duruş falan da bizde yok, hatta on bir toplantıdır aynı şeylerin devamlı bir papağan gibi tekrar ediliyor durumu olmasına rağmen biz bunları dinliyoruz, gerekli çıkarılacak dersler varsa çıkarıyoruz, eğer Bakanlığımıza aktarılabilecek şeyler varsa aktarıyoruz, yani “dinlemiyorsunuz” veya “karşı çıkıyorsunuz”, bu yanlış bir terim bence. Biz burada gayet...

BAŞKAN – Biz bunu açıkladık.

Evet, Sayın Aydın.

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Gayet güzel bir şekilde dinliyoruz, birçok şeyinize katılıyoruz, onu söyleyeyim. Yani itiraz noktalarınızda yanlış noktalara katılıyoruz, bunların çözümü için çaba harcıyoruz ama yani “kabul etmiyorsunuz”, bunlar çok yanlış şeyler, burada muhalefet partileri olarak siz bizlerden daha fazla söz alıyorsunuz, daha fazla konuşuyorsunuz, aynı şeyleri her toplantıda tekrar edilmiş olmasına rağmen biz bunları gayet olgunlukla dinliyoruz ve bunlardan çıkarmamız gereken şeyleri çıkarıyoruz. Bence bu yanlış bir cümle, ben buna katılmıyorum.

BAŞKAN – Sayın Aydın buyurun. Sözüünüzü aldığım için de özür diliyorum. Buyurun efendim.

KEMALETTİN AYDIN (Gümüşhane) – Estağfurullah.

Teşekkür ederim.

Arkadaşlar, ben özellikle metot üzerinde bir cümle söylemek istiyorum: Burada, siyasi partilerin birbirlerine siyasi düşüncelerini aktarma, araştırma toplantısı değil burası. Burası, gelen kişilerin konuları hakkında bilgilerini alarak o bilgiler doğrultusunda çalışma ortamımız.

Ben büyük bir heyecanla geldim Sayın Genel Başkanım, genel başkan tanımını kullandığınız için önemli bir vasıftan bahsediyorsunuz ve sunumunuzun içerisinde de “Bu Konudaki İstatistikler Ve Şiddete Karşı Çözüm Önerileri” başlığıyla sizi dinlemeye ben buraya geldim. Yirmi beş yılı aşkın bir hekimim. Sizi dinlediğim bütün süre içerisinde de bu başlığa ait herhangi bir şey duymadım. Gönül isterdi ki bir genel başkan sıfatı almış olduğunuzun, derneğin bu konuda istatistiki bilgilerle kademe kademe ve Anadolu’nun sağlık ocağından aile hekimliği statüsünden birinci, ikinci, üçüncü ve üniversite kademesine kadar olan tüm basamaklarda hemşirelerin farklı maruz kaldığı şiddetleri bize sunmanızdı ve bizi bilgilendirmeniz, biz de o konuda çalışma yapmamızdı. Oysa siz,

kuruluş amaçlarınızın ne olduğunu bilmediğim derneğinizin psikososyal ağırlıklı olarak genel bir hemşire mesleği tanımlama konusundaki sorunlara girdiniz ve orada kaldınız. Biz, şimdi sizden aldığımız bilgilerle, acaba sağlık ocağındaki bir hemşire hangi şiddete uğruyor, birinci basamak, ikinci basamak, üniversite hastanesindeki hemşire hangi şiddete uğruyor ve bunları rakamlarla ve örneklerle bize sunmuş olsaydınız biz de araştırma komisyonumuzun sonucunda bu konuda bir çalışma yürütebilirdik. Maalesef, akademik kimliğiniz ve benim de akademik kimliğim doğrultusunda anekdotal bilgilerin bir anlam ifade etmediğini hepimiz biliyoruz. Bir kere, akademik kimliğin birinci kuralı budur ve sunulan bilgilerin de çeşitli bir “power effect”ini de incelemek lazım, sizden böyle bir çalışma... İsterseniz bundan sonraki süre içerisinde yapıp yazılı da verebilirsiniz bence, Sayın Başkan müsaadenizle.

BAŞKAN – Tabii.

KEMALETİN AYDIN (Gümüşhane) – Yazılı da verebilirsiniz ve biz Türkiye’de hizmet eden hemşirelerin farklı kademelerdeki farklı mesleki sorunlarıyla Araştırma Komisyonu olarak Türkiye Cumhuriyeti Büyük Millet Meclisine önerilerde bulunabileim diye arzum var. Özellikle de bu konuda sizden yazılı olmasını arzu ederim.

Konuşmanız üzerine bundan öteye bir yorum yapmayacağım. Rakamlar olsaydı, meslek içi hastayla, idareciyle, başhemşire ile hemşire arasındaki şiddet ya da “supervisor” ya da en üst kademedeki -şimdi yeni yapılanmadaki- hemşire müdürü, hastane müdürü konumundaki olan arkadaş da yeni göreve başlamış hemşire arasındaki şiddetten, hekim ile olan şiddetten, idareciyle olan, sağlık müdürüyle olan, siyasetçiyle olan, hastayla olan şiddetle ilgili görüşlerinizi yazılı almak isterim.

Ali kardeşime de bir şey söylemek isterim: Arkadaş, ezber konuşmayalım. Ben sağlıkçı, iki dönemdir Gümüşhane Milletvekiliyim...

ALİ ÖZ (Mersin) – Komisyona katılmama kararımı yazılı olarak imzalayıp ayrılmak istiyorum.

KEMALETİN AYDIN (Gümüşhane) – Bir şey söyleyeceğim.

BAŞKAN – Yok, öyle...

KEMALETİN AYDIN (Gümüşhane) – Ama bu cümleyi dinlemeden...

ALİ ÖZ (Mersin) –Yok, hayır. Çok dinledik...

KEMALETİN AYDIN (Gümüşhane) – Çok saygın olmuyor bu diyalog. Müsaade eder misiniz cümlemi bitireyim?

ALİ ÖZ (Mersin) – Ama papağan benzetmesi hiç hoş olmuyor.

KEMALETİN AYDIN (Gümüşhane) – ...oradan sonra söyleyebilirsiniz. Şu cümleyi...

BAŞKAN – Ali Bey, biz size saygılı olduğumuzu ilan ettik.

KEMALETİN AYDIN (Gümüşhane) – Bir saniye, Ali Bey, şu cümleyi dinleyerek buradan ayrılırsanız ben de memnun olurum.

İki dönemdir sağlıkçı olarak yüzde 70 oy veren bir ilin milletvekiliyim.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – “Beni dinleyin.” deme hakkınız var ama “Ayrılın.” deme hakkınız yok.

KEMALETTİN AYDIN (Gümüşhane) – Beni dinlemesinden memnun olurum ya, beni dinlemesinden memnun olurum, lafı neresinden çeviriyorsunuz?

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) - Ama siz öyle dediniz, “Beni dinleyip ayrılırsanız...”

KEMALETTİN AYDIN (Gümüşhane) – Beni dinleyip ayrılırsanız memnun olurum. Ben...

BAŞKAN – Arkadaşlar, şimdi, ben eğer müsaade ederseniz toplamak istiyorum.

KEMALETTİN AYDIN (Gümüşhane) – Ne kadar çağ dışı bir tarz bu. Beni dinleyerek ayrılırsanız memnun olurum.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Cümlelerinizi aynı...

KEMALETTİN AYDIN (Gümüşhane) – Beni dinleyerek... Söylüyorum ben...

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – “Ben dinleyerek ayrılırsanız memnun olurum.”

KEMALETTİN AYDIN (Gümüşhane) – Tamam, ben şahsi memnuniyet... Burada ben...

BAŞKAN – Hayır ama... Yo yo, öyle bir şey demek istemedi, cümleleri anlamadı. Biz şahsımıza...

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Şiddete maruz kalacağız böyle giderse.

KEMALETTİN AYDIN (Gümüşhane) – Ya müsaade... İkiniz de arka arkaya şiddet uyguluyorsunuz, cümleleri bitireyim. Ali kardeşime bir cümle söyleyeceğim.

İki dönemdir Gümüşhane Milletvekiliyim ve Gümüşhane yüzde 70 AK PARTİ'ye oy veriyor, yeni atanan Gümüşhane devlet hastanelerindeki atanan hemşirelerin siyasal durumuna bakın, ondan sonra konuşalım.

Tamam! Başka bir şey söylemiyorum.

BAŞKAN – Şimdi, bakın arkadaşlar, her adımda siyasi...

ALİ ÖZ (Mersin) – Bakın, eğer buna getirirseniz...

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, ben...

ALİ ÖZ (Mersin) – Sayın Hocam, eğer bunu...

BAŞKAN – Ali Bey, eğer söz alarak şey yaparsanız bakın...

ALİ ÖZ (Mersin) – Ama bir şey söyleyeyim.

BAŞKAN – Bir dakika, karşılıklı...

ALİ ÖZ (Mersin) – Hayır yani farklı bir şey...

BAŞKAN – Bakın arkadaşlar, bir dakika...

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Ben bir düzeltme yapmak istiyorum.

BAŞKAN – Buyurun Mustafa Bey.

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Ben biraz önceki konuşmamda “papağan” kelimesinin sık kaçmadığını biliyorum, özür diliyorum. Gerçekten sık olmadı, özür diliyorum.

BAŞKAN – Bir dakika arkadaşlar ben... Değerli arkadaşlar, bakın, şu anda Başkan olarak buradaki gidişatımızın en büyük söz sahibi kendimi, acizane, görmek istiyorum ve sizlere saygılı olduğumu ifade etmek istiyorum, bir kere bunun altını çizelim.

Değerli Hocam, bakın, bir grubumuz geldi, Hocamız bize hemşirelerle ilgili bilgiler verdi. Biz bunun içeriğiyle ilgili, şiddetin Hocamızın şiddetle ilgili alabileceğimiz neler olduğunu ifade etmekte ve daha doğrusu ona soracağımız sorularla, eksiğiyle fazlasıyla ifade etmemiz gerektiğini tekrar hatırlatıyorum. Burası herkesin konuşabileceği, herkesi dinleyebileceğimiz bir ortamımız. O açıdan, şimdiye kadar da böyle oldu, aksi olmadı ama biz siyasi olarak aynı fikirde insanlar değiliz zaten. Ben hepimizin fikrine saygı duyuyorum, değerli kardeşim Ali Bey'in, Sayın Kaplan'ın, Sayın Aydın'ın fikirleri... Aydın da kendisine göre algıladıklarını ifade etti, onu da dikkate almamız lazım, sizi de dikkate almamız lazım. Burada aksi bir durum yok, tam tersi ben Hocama birkaç şey sormak istiyorum çünkü...

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Ben de söz istiyorum efendim.

BAŞKAN – Biraz sonra vereyim, özür dileyerek.

Sağlık Bakanlığıyla ilgili Türkiye'de hemşericiliğin, sürekli, Bakan tarafından eksik olduğunu ifade ettiğini belirtiniz.

PROF. DR. SAADET ÜLKER – Evet.

BAŞKAN – Acaba sizin görüşünüz nedir? Yani gerçek anlamda hemşire eksiğimiz var mı, yok mu, ihtiyacımız ne derece? Bu konuda bilginize başvurmak istiyorum. Ona... Siz notlarınızı alın, daha sonra şey yapın.

Sayın Kaplan'a söz veriyorum.

Buyurun efendim.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Bugün negatif bir gün mü bilmiyorum ama herkeste bir negatif elektriğin olduğu kesin.

BAŞKAN – Ben hariç değil mi Hocam?

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Yo, siz dâhil.

Sizden kaynaklanmadığını hatırlatmak istiyorum.

PROF. DR. SAADET ÜLKER – Çok teşekkür ederim.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Sunumlarınız için teşekkür ediyorum.

Sizlere soracağım birkaç soru var ama o sorulardan önce bir iki şeyi aydınlatmak istiyorum.

Sayın Başkanım, hepimizin de amacı, burada, sağlıkta çalışan arkadaşlara yapılan şiddetin gerekçelerini araştırmak ve bulmak. Ben önceden sivil toplum örgütlerini, hastane yetkililerini, dernekleri, Türk Tabipler Birliğini, Bakanlık yetkililerini çağırdık ve fikirlerini aldık. Genelde, aldığımız fikirlerin büyük bir kısmında aynı söylemler oldu. Aynı söylemler oldu olması -özür dilemenize rağmen söylüyorum- “papağan tekrarlama” olarak değerlendirecekseniz o zaman kimseyi çağırmayın.

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Hayır hayır, yani sadece o kelime yanlıştı ama yani aynı şeyleri... Bakın, Ali Bey dedi ki: “Her şeye itiraz ediyorsunuz.” Ya, dinliyoruz yani, itiraz etmiyoruz.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – İzin verin. İtiraz ettiğiniz şeyleri fark ediyorum. Örnek veriyorum: Buradaki sivil toplum kuruluşlarında ya da hekim arkadaşların bir kısmı şiddetin ana kaynaklarından bir tanesi yetkililerinin söylemlerindeki sıkıntıdan olduğunu ifade etti. Bu, Sayın Bakan olabilir, Başbakan olabilir, başhekim olabilir, başhemşire olabilir, milletvekili olabilir ama sağlıkçıları özellikle kamuoyunda vatandaşla, halkla karşı karşıya getirecek söylemlerden özellikle bir milletvekili arkadaşımızın “Başbakanla ilgili söylemlerine dikkat etmesi gerekiyor.” dediğinizde birden karşı duruş gösterdiniz. Anımsadıysanız o zaman ben Sayın Başkana... O zaman buraya kimseyi çağırmayalım, fikrini almayalım.

Sevgili Başkanım diyor ki: “Benim bu gözlemlerim içerisinde birçok genel gözlemleme yaptım -katılıyorum, eksik olan kısımları var- “Bir kısmında tarikatlarla ilgili bir bağlantının olabileceği...” dedi. İtiraz ettiniz, kayıtlardan çıkmasını istiyorsunuz.

Şimdi, bakış açısı şu: ben size örnek vereceğim, Gebze Devlet Hastanesi -isim vereceğim- geçen yıl Gebze Devlet Hastanesi sağlık alanındaki özelleştirmeler çerçevesinde yardımcı sağlık elemanı alımı iki yıldır, üç yıldır taşeronla verildi ve tümünün başı kapalı, tümünün başının örtüsü kırmızı. Dikkatimi çekti, dedim “Ya böyle bir şey olur mu?” Hani ben fikir olarak herkesin giyim kuşamına saygı duyan biriyim. Niye kırmızı olur? Bunda bir anlam var, başhekime çıktım. “Ben de bunu bilmiyorum, anlayamadım. Verdiğiniz taşerondan böyle bir şey geldi, bir araştırayım.” dedi. Süreç geçti 1,5 ay, Kutlu Doğum Haftası yapıldı. Gebze Devlet Hastanesinde dışarıdan katılanların olduğu -sadece hastanede değil- Kutlu Doğum Haftası hastanede kutlandı, basına yansıdı, ben de başhekimle görüşmeye gittim. Arkadaşım, yıllarca beraber görev yaptığım bir arkadaş. “Nedir bu?” dedim. “Ben bunu anlamadım, burada benden bir salonun, bugünün önemiyle ilgili tutup kendi aralarında, çalışanların, bir sunumu olacağını ama ben bunun dışarıdan bu boyuta geleceğini tahmin etmedim.” dedi. Kaymakamlıktan izin alınmış. Kaymakam beyle görüştüm, “Nedir bu olay? Nereden geliyor?”, döndü taşeron şirketinin yetkilisi, o bahsettiğim sağlık çalışanlarını bulunduranların yaptığı bir noktaya geldi. Şimdi, kaymakam hakkında, başhekim hakkında yasal işlem başlattık.

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Bir şey sorabilir miyim? Taşeron firma şey mi yani sağlık hizmetleriyle ilgili mi?

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) - Sağlık hizmetiyle ilgili sadece.

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Hemşire mi temin ediyor, sağlık memuru mu temin ediyor? Temizlik işçisi...

KEMALETTİN AYDIN (Gümüşhane) – Yok, sadece temizlik işçisi, sağlık memuru ve hekimlerin yanında sekreterlik görevini yapan arkadaşları temin ediyor.

Şundan eminim: Başhekimin böyle bir niyetle olmadığından adım gibi eminim çünkü on yıl yaklaşık beraber çalıştık. Ama süreç öyle geldi. “Sizin bu sürece müdahale etme hakkınız yok muydu

Sayın Başhekimim?" "Düşünemedim." dedi. Şöyle bir algı oluştu bende, şimdi onu söylemeye çalışıyorum. Bunun yasal bir tarafı yok. Hekim arkadaşım da bunu yasal olarak tespit edemedi. Ancak bir mahalle baskısı mı dersiniz, bir yapısal üst taraftan gelen bir hoşgörü mü, yaranmak mı? Ama bir şekilde sistem böyle gitmeye başladı. Bu, hemşireler için de böyle, hekim arkadaşlar için de böyle. Bazıları liyakatle, birikimle beceriyle yükselmeden başka siyasal ilişki, bunun adına tarikat diyebilirsiniz, bunun adına aşırı marjinal sol diyebilirsiniz ama geçmiş dönemde de benzerleri vardı. Yani doğru değil bu yaklaşım. Şimdi, bunu ifade etmenin şiddete yönelik tarafı varsa biz sonrasında geldiğimizde değerlendiririz. Bunun toplantının tutanaklarından çıkması, çıkmaması tartışılacak bir konu değil bence. Yani yanlış da olabilir. Burada oturup karar verimiz...

BAŞKAN – Sayın Kaplan, teşekkür ediyorum.

Ben algıladım. Başka ifade etmek istediğiniz bir şey var mı?

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Bir soru soracağım arkadaşlarıma bu doğrultuda.

BAŞKAN – Buyurun.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Dolayısıyla, ben mümkünse, Sağlık Çalışanlarına Yönelik Şiddeti Araştırma Komisyonunun birbirine karşı daha hoşgörülü, daha anlayışlı...

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) - Söylemlerimiz uçta olabilir...

KEMALETİN AYDIN (Gümüşhane) – Bizim hoşgörümüzü dahi hoş görmediniz. Son derece nazik bir şeydi.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) - Ama cümleliz...

KEMALETİN AYDIN (Gümüşhane) – "Buradan gideceksen beni dinleyerek gidersen memnun olurum." dedim.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Bakın, ama hoş değil öyle... Yine aynı şey. Şimdi Ali Bey diyor ki...

BAŞKAN – Arkadaşlar bakın, ikili konuşmayalım lütfen...

KEMALETİN AYDIN (Gümüşhane) – Siz başladığınızda, benim gitmem mi sizi memnun eder yoksa sizi dinleyerek gitmem mi memnun eder?

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Şimdi, doğrusu şu...

KEMALETİN AYDIN (Gümüşhane) – Benden onu ister misiniz?

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Hayır hayır hiç birini istemem.

Ali Bey, gerginlik gereği, diyelim ki alınganlık gösterdi...

KEMALETİN AYDIN (Gümüşhane) – "Gideceğim." diyor.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Bir izin verin, bitireyim.

"Ben gitmek istiyorum." Siz Komisyon yetkilisi, Komisyon Başkanı ve ben, tüm arkadaşlarım "Ali Bey, bu alınganlığa gerek yok, lütfen ayrılma." dememiz lazım. Sizin cümleliz şuydu: "Beni dinle öyle git."

KEMALETİN AYDIN (Gümüşhane) – Hayır hayır...

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) - Tamam ben sorunu söylüyorum, konuyu kapatıyorum.

BAŞKAN – Arkadaşlar, şimdi, karşılıklı konuşursak bir şey anlamayız, lütfen arkadaşlar...

SEMİHA ÖYÜŞ (Aydın) - ...bu kadar bekletmeyelim bence.

BAŞKAN – Peki, arkadaşlar evet...

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) - Ben bir sorumu söyleyeceğim izin verirseniz.

BAŞKAN – Evet, sorunuzu bir alalım.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Denilenleri yapmak üzere kurgulanmış hemşireliğin, hekimlerini sürekli söylediğini yapmak noktasında bir cümle ifade ettiniz.

PROF. DR. SAADET ÜLKER – Evet.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Bu cümle, beraberinde şiddet anlamında mı? Fiziği kastetmiyorum, psikolojik ya da mobing anlamında bir şiddet içererek mi düşünülüyor?

PROF. DR. SAADET ÜLKER – Hayır.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Çünkü biz genelde bu Komisyon olarak da hekim, hemşire ve sağlık çalışanları olarak bir ekip olduğumuzu, dışarıya karşı böyle bir yapının olduğunu, içerideki bazı olumsuzluklara rağmen... Cümlelizden bunu algılayamadım, anlatırsanız sevinirim.

Teşekkür ederim.

PROF. DR. SAADET ÜLKER – Tamam. Evet. Ben başlayabilir miyim?

BAŞKAN – Çok teşekkür ederim.

Biraz sonra Hocam, tüm arkadaşlarımız size sorularını ifade etsinler, sonra size söz vereceğim.

Sayın Kaplan'a teşekkür ediyorum. Yalnız Sayın Kaplan, vermiş olduğunuz örneğin yine bir yerleri, bir taşeron firmanın o şekilde davranmasını hepsine mal etmemizin yanlış olduğunu ifade etmek istiyorum.

Evet, Sayın Yurttaş, buyurun efendim.

MUZAFFER YURTTAŞ (Manisa) – Sayın Başkanım, değerli milletvekili arkadaşlarım, değerli konuklar; öncelikle bu Komisyonun kuruluş amacı, sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin araştırılması, nedenlerinin ortaya konulması ve çözüm yollarının rapor edilmesi. Bu amaçla kuruldu. Komisyonun da yüzde 90' ı sağlıkçılardan oluşuyor.

Hakikaten üzüliyorum yani ben hem kendi partime hem de diğer partilere, milletvekili arkadaşlarımı burada her şeyden sonra, sunumdan sonra "Yok, sizinki doğru, bizimki doğru..." bir tartışmanın içerisine giriyoruz, bunun doğru olmadığına inanıyorum. Biz, gelen konuşmacıların konuştukları konuları dinleyelim, katılırız, katılmayız. Bunlardan notlarımızı alalım. Raporumuza hangilerini ilave edeceğimizi not etmeliyiz diye düşünüyorum. Amaç burada, bağcıyı dövmek değil, üzüm yemek olmalı.

Bugün hicri yılbaşı, Muharrem ayının başlangıcı, “aşure ayı” diye bilinen bir ayın başlangıcı. Aşure, bildiğiniz gibi, farklı tatların ortak tada katkıda bulunmalarıdır yani farklı tatlar geliyor, ortak bir tat oluşturuyor. Biz de bu ülkenin insanları olarak hepimizin siyasi görüşü farklı olabilir, mezhebi, dini, her şeyi farklı olabilir ama bu ülkenin ortak tadını oluşturuyoruz. Bu ortak tada hepimiz, birlikte katkıda bulunalım diyorum, gelin.

Yani burada sık sık eğer tartışacaksak başka bir oturum düzenleyelim, farklı, o oturumda hep birlikte tartışalım misafirler olmadan, bu görüşümü belirtmek istiyorum. Hemşirelere yönelik şiddeti anlattınız, sağ olun, teşekkür ederiz ama hakikaten değerli arkadaşımızın bahsettiği gibi bunu keşke sayısal olarak hemşirelerin vatandaştan ne kadar şiddet görüyor, hemşireler üstlerinden ne kadar şiddet görüyor.

Ben on üç yıl başhekimlik yaptım, ben “mobbing” dediğimiz ya da sağlıkçının sağlığına uyguladığı şiddetten en çok mağdur olanların hemşireler olduğunu düşünüyorum ama hemşirelerin de - bu bir vaka- altlarında çalışan temizlik personeline ya da diğer, hizmet satın almayla çalışan personellere uyguladıkları şiddetin de mutlaka değerlendirilmesi gerektiğine inanıyorum. Yani objektif olmak gerekiyor. Bunların keşke ortaya konulabilseydi. Eğer mümkünatı varsa -tabii ki bu tamir edilebilir bir şey- bununla ilgili rakamları bize ulaştırırsanız raporun oluşumu sırasında katkıda bulunabiliriz, iyi olur çünkü çok önemli. Doktorlara uygulanan şiddet ne kadar önemliyse sağlık hizmetlerinin en az yüzde 50’ sine yakınına oluşturan hemşirelere uygulanan şiddet ya da onlara uyguladıkları şiddet artık diyelim, bunun da mutlaka raporlarda yer alması gerekiyor.

Sağlık meslek liselerinin özelleştirilmesi: Şimdi, sağlık meslek liselerinin özelleştirilmesi iyi mi olur kötü mü olur, burada gerçekten daha kaliteli bir sağlık meslek lisesi mezunu yetiştirilebilir mi? Bunun da... Türk Hemşireler Derneği bu konuda da ayrıntılı bir rapor hazırlayıp bize ulaştırırsa buna da sevinirim.

Ben çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Evet.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Teşekkür ederim.

Pozitif bir enerji geldi neticede.

MUSTAFA BALOĞLU (Konya) – Birinin bunu yapması lazımdı.

BAŞKAN – Nurettin Hocam, konuşacak mısınız? Zamanımız kalmadı ama biz sizi dinleyelim.

Buyurun efendim.

NURETTİN DEMİR (Muğla) – Ben çok teşekkür ediyorum hemşire arkadaşlarımıza, hocalarımıza.

Şimdi, tabii ki ben özellikle sağlık kökenli hekim arkadaşların ve milletvekilleri dostlarımızın bu olumsuzlukları fark ettiklerini tahmin ediyorum ama fark etmeyebilirler de ama Türkiye’de gerçekten bir gruplaşmanın yoğun bir şekilde gittiğini görüyoruz. Yani, kendi bölgenize

gittiğimizde yeni atanan arkadaşların tek tip görüşten olduklarını ya da bir tarikata bağlı olduklarını görebiliyoruz. Tabii, bu üzücü bir olay. Niye üzücü? Bakın, şöyle: Bir beklentisi olan, yıllardır emek veren bir insan, bir liyakat sahibi bir insan, bir beklentisi vardır. Nedir? Şef olacaktır, başhekim yardımcısı olacaktır, başhekim olacaktır ya da yönetici olacaktır. Bekliyor insanlar, beklemez mi? Çok doğal. Neye göre atanacak? Şimdi, bu atamanın yerini farklı görüşler almaya başladı. Üstelik tek tip tarikatlasmaya doğru gidiş var. Yani, bu belki benim Türkiye genelinde incelediğim bir konu değil, belki bir bölgede böyle. Yani yakınan arkadaşların -çünkü oturup da incelemiş de değilim insanları ama gittiğimizde kendi meslektaşlarımızla konuştuğumuzda böyle serzenişler geliyor.

Ben bunu uyarı olarak söylüyorum, eleştiri olarak söylemiyorum. Yani, iktidar partisinde ya da sizler konuştuğunuzda arkadaşlarımıza, Türkiye’de böyle bir gidişat var. Bu neyi yaratır? Bu, yönetsel mobbingi yaratır. Yani, kendi, bir insanın bir beklediği bir kariyer, bir gelecek beklentisi içerisinde. Ya zorlanacak insan, illa o tarikata girecek ya da bu işten, sevdadan vazgeçecek. Böyle bir gidişat var yani ben uyarı anlamında söylüyorum, lütfen dikkate alın bunu. Arkadaşlar, belki siz de görüyorsunuzdur, yani bu gidiş iyi değil. Ne güzel söyledi sevgili dostumuz, meslektaşımız, milletvekili kardeşimiz, kendisini de tanıyorum, o da başhekimlik yaptı, bizler de yaptık. Ama yani, bu Türkiye’deki kardeşliği bozacak. Madem bir aşure ayı, muharrem ayı, bunun bu şekilde devam etmesi lazım arkadaş. A tarikatından insan da girsin, B tarikatından da girsin, Atatürkçüsü de girsin, çağdaş insan da girsin ama bunun temelini oluşturacak olan liyakat olsun. İnsanlar bilsin ki “Ben çalıştığım zaman, emek verdiğim zaman, saygılı olduğum zaman, ürettiğim zaman o noktalara gelebileceğim.” İşte, bundan birazcık uzaklaşmaya başlandı. Bu insanlar rahatsız oluyor Sevgili Başkanım, bunu dikkate almak lazım.

Ben bu konuyu konuşmayacaktım, geç gelen insanların çok konuşmamaları lazım ama şeyi biz de hissediyoruz kendi bölgelerimizde. Bunu lütfen eleştiri olarak almayın, yani eleştiri olarak söylersem farklı söylemem lazım, bir uyarı olarak, dost sözü...

BAŞKAN – Hocam, bir uyarı olarak aldık. Zamanımız çok geçti.

Değerli Hocama beş dakikalık bir cevap hakkı veriyorum, sonra toplantımızı kapatacağım efendim.

PROF. DR. SAADET ÜLKER – Efendim, çok teşekkür ediyorum.

Sayın Aydın’ın “Sayılarla gelseydiniz, üstelik de akademiksınız...” Şimdi, efendim, sayılarla gelmek her zaman bir şey ifade etmez, bir kere bunu çok iyi bilmemiz lazım. Sayılarla, insanları çok güzel yanıltabilirsiniz, çok da güzel yalan söyleyebilirsiniz, bu bir, işin bir gerçek tarafı.

Öbür tarafı, Türk Hemşireler Derneğinin bir şiddet grubu var, şiddet sayfası var, telefonu var. Buraya, şimdiye kadar –iki sene oldu kurulalı- 16 kişi başvurdu. Ama telefonlarla gelen şikâyetin sayısını ben size şöyle söyleyebilirim: En az 1500. Neden sayfayı kullanmıyor yönlendirildiği hâlde? İfade ediyor –bizim yorumumuz değil- “Ben herhangi bir şekilde, adımla, soyadımla ve mağdur edildiğim kurumun adıyla bir yerde geçmek istemiyorum.” diyor.

Sonra... Keşke Sayın Aydın burada olsaydı, Sayın Hocamız...

BAŞKAN – Biz ona iletiriz Hocam.

Buyurun.

PROF. DR. SAADET ÜLKER – Lütfen, çünkü çok önemli bir konu bu.

Araştırmaların, bir niteliksel, bir niceliksel tarafı vardı. Saymaya kalktığınız zaman insanları, bir kere şiddeti sayısal olarak veremezsiniz. Şiddetin doğru ifade edilebilmesi için kalitatif çalışmalar yapmak gerekir. Kalitatif çalışmalar da 16 kişiden fazla gruplarla yapılmaz. Çünkü orada insanların önce şiddetle neyi anladığını ortaya çıkartacaksınız, ondan sonra, o seçecek, neyi şiddet ya da mağduriyet ya da mobbing olarak algılıyor. Bu, uzun saatler konuşulan, kaydedilmesi gereken ve kaydedildikten sonra da çözümlenmesi gereken metinlerdir. Çok istiyorsanız...

Türkiye’deki bir yayın organında 2010 araştırması: “Hemşireler yüzde 80 şiddete uğruyor, sözel şiddete uğruyorlar.” Ne ifade eder bu “sözel şiddete uğruyorlar”? Sormuş birileri, bir araştırma yapmışlar. Efendim, hekimler yüzde 74, hemşireler yüzde 80, hemşireler hem fiziksel hem sözel şiddete yüzde 76 oranında uğruyorlar. Ne ifade eder bu? Uluslararası Hemşirelik Konseyi yapmış bir araştırma, muhtelif ülkelerde, bizim ülkemizde de sormuş. Ne soruyor, nasıl soruyor, soru nasıl algılanıyor? Yüzde 64. Bunlar, bu tip çalışmalarda, bunlar sosyolojik içerikli ve mutlak suretle sosyal bilimcilerin olması gereken çalışmalardır. Öyle sayılar, kolay verilerek konuşulamaz.

Şimdi, onun için biz, dikkat ederseniz, raporumuzda, daha çok Türkiye’de hemşire olarak halkımıza hak ettiği hizmeti, sağlık sistemi içerisinde, adı hemşire olan insanlar olarak hakkıyla ve hak ettikleri ölçüde vermek istiyoruz. Mesele budur, mesele başka bir şey değildir.

Şimdi, bunu vermek isterken, hemşirelik mesleğinin doğrudan doğruya temel eğitimiyle... Hemen Sayın Yurttaş sizin sorunuza geçiyorum. Burada özelleşmiş olması -şiddet anlamında söylemiyorum- biz, meslek liselerinin ne Millî Eğitim Bakanlığındaki 339 ne de özel olarak açılmasını zaten istemiyoruz, meslek lisesi düzeyinde olmamalı. Eğer raporu okursanız, daha sonra da paylaşabilme şansımız olursa çok mutlu olacağımızı gerçekten... Ben artık 68 yaşında bir insanım, hemşireyim ve bunun çok acısını çekmiş bir insanım, taraf bulmaktan dolayı da –bulabilirsek, bulursak- çok mutlu olacağız.

Şimdi, “Hemşire eksiği var mı?” meselesiydi. Efendim, bu, hemşire eksiği meselesi, eğer OECD ülkelerini dikkate alarak konuşursak -ki öyle konuşuluyor- var. Ama OECD ülkelerinde, örneğin Amerika’da, Almanya’da, İngiltere’de, hemşire aynı zamanda, öylesine fark var ki benim ülkemdeki hemşireyle. Benim ülkemdeki hemşirenin, ülkesinde yaşayabilmek için, kendi koşullarında -ki bir çoğu da AB ülkesi- bizim ülkemizde hemşirenin aldığı maaşın 5 mislini alıyor. Şimdi, benzetmeler üzerinden mücadeleler vermenin sağlıklı tarafa götüreceğini düşünmüyoruz, bu bir. İkincisi, Türkiye’de hemşire açısından Türk Hemşireler Derneği ya da hemşireler sorumlu değildir.

BAŞKAN – Şüphesiz.

PROF. DR. SAADET ÜLKER – Türkiye’de hemşire insan gücüne olan ihtiyacı kimler belirleyecektir, kimlerle birlikte? Meslek elemanlarıyla, Sağlık Bakanlığı, Devlet Planlama... Sağlık Bakanlığı, ihtiyaçlarına bakacaktır. Bana, yılda, bütün tedavi kurumlarına ne kadar yüzde 100 bağımlı hasta geliyor? Yani bu hastanın altını da temizleyeceksiniz, altına da sürgü vereceksiniz, ağzını da temizleyeceksiniz, yemeğini de yedireceksiniz. Tam bağımlı, böyle bir insana, eğer ikide bir, mesela, diyelim ki vertebral bir sorun olduysa, altı-yedi civarında, solunumu duracaktır frenik sinire bası yaptığı için. Böyle bir insanın başında, öyle an gelir ki 2 tane hemşirenin durması gerekir böyle bir insanın yatağının değiştirilmesi için. Çünkü ufak bir hareket, yanlış bir hareket, belki geriye doğru gitmeye başlayan olayı kalıcı şekle dönüştürebilir. Diyelim ki bir travma oldu, 3 tane hemşire gerekebilir. Sağlık Bakanlığı şu verilere sahip olacak: Benim kurumlarıma her yıl şu kadar bağımlı ve tam hizmet isteyen insan geliyor, hemşirelik bakımını, şu kadarı yarı bağımlı, şu kadarı bağımsız. Ona birtakım konularda destek olunacaktır. Böyle veriler yok ortalıkta.

BAŞKAN – Son bir dakika hocam.

PROF. DR. SAADET ÜLKER – Tamam, son bir dakika, peki.

Şimdi, sağlık enformasyon sistemi eğer doğru dürüst kurulmazsa, işlemezse, bu verilerle gelinmezse o zaman siz hemşireyi, başhekim, sekreteri, bilmem nerede telefon sekreteri, sigara yerinde halkla konuşan yani yönlendiren, organizatör, bilgilendiren değil, insan olarak hemşireyi hemşire olmayan her işte görürsünüz ve Sağlık Bakanlığının şu son bakışı, son yıllarda beliren bakışı, diploması hemşire olmayan insanlara da hemşirelik yaptırıyor. Yani ülkemizde hemşireye, tansiyon ölçer, doktorun söylediği ilacı verir -onu sizinle, zaman kalmadı ama, mutlaka görüşmek istiyorum eğer izin verirsiniz- dediğini yapar değil ama nasıl düşünen bir aracı olmak konumundadır.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz, bitirdiniz herhâlde.

PROF. DR. SAADET ÜLKER – Evet, teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, teşekkür ediyoruz.

Biz Hocamızdan çok değerli bilgiler aldık, kendisine teşekkür ediyoruz. Tabii, bundan sonraki eğer bize ileteceği, bizim de yararlanabileceğimiz konular üzerinde yine bilgi ve görüşleri varsa onu yazılı olarak alabileceğimizi ifade etmek istiyorum.

Toplantıyı burada kapatıyorum.

Teşekkür ediyorum.

Kapanma Saati: 13.12